

de øvrige Filialbestyreres, idet der foruden en årlig Lønning af 2,400 Kr. og de ikke helt ubetydelige Indtægter af den til Bestillingen som Skovkasserer hørende Embedsjord samt fri Bolig, er tillagt ham Kontorholdsvederlag efter de sædvanlige Regler, jfr. Lov Nr. 47 af 12. April 1878 og Amtstuernes Kontorholdslove, medens de øvrige Filialbestyrere enten intet Kontorholdsvederlag oppebære eller kun et ganske utilstrækkeligt. For denne Filialbestyrers Vedkommende er det derfor foreslaaet, at den nuværende Lønning bibeholdes kun med Tillæg af de to Alderstillæg paa 200 Kr. hvert, som ogsaa foreslaas for de øvrige Filialbestyrere. Blandt disse maa der sondres mellem paa den ene Side de to Filialbestyrere i Nykøbing paa Sjælland og Nykøbing paa Falster, der tillige ere Skovkasserere og som saadanne oppebære ikke helt ubetydelige Indtægter af Skovauktioner og lignende, og paa den anden Side de to Filialbestyrere i Ringkøbing og Kalundborg, der udelukkende ere Amtstuefilialbestyrere. For de to førstnævnte Vedkommende har man anset det for passende at forhøje Lønningerne som Amtstuefilialbestyrer fra 1,200 Kr. til 1,600 Kr., for de to sidstnævnte Vedkommende at sætte dem til samme Beløb som Lønningerne for Filialbestyreren i Esrom, eller til 2,400 Kr. årlig, alt med Tillæg af de foran berørte Alderstillæg paa 2 Gange 200 Kr.

Naar den foreslaaede Lønningsforhøjelse er sat en Del højere for Filialbestyrerne i Ringkøbing og Kalundborg end for de øvrige Filialbestyrere — 600 Kr. mod 400 Kr. — beror dette paa, at man ogsaa for de to førstnævnte Funktionærers Vedkommende har fundet det rigtigt at inddrage Vederlaget for Forhandling af Skattebøger, der vilde have udgjort ca. 200 Kr. for hver, i den faste Løn. Ogsaa Filialbestyreren i Esrom vilde der efter Reglen i Lov af 30. Marts 1906 have været at tillægge et saadant Vederlag, men da dette paa Grund af ringe Salg af Skattebøger ved denne Filial ikke en Gang vilde komme til at naa 100 Kr., har man ment, at det kunde bortfalde uden Forhøjelse af Filialbestyrerens faste Vederlag, da et passende Vederlag formentlig maa siges at være ydet gennem de ham tillagte Alderstillæg.

Til § 7.

Som Følge af Bestemmelsen i § 5 i Lov om Amtsforvalternes Lønning af 2. Juli 1870 kunne Amtsforvalterembederne

i Ribe og Varde samt paa Møen kun besættes ved Konstitution, hvad der blandt andet medfører, at de paagældende Embedsmænd ingen Sinds opnaa nogen løvbestemt Pensionsret, men der er nu fra Amtsforvalterne i Ribe og Varde fremkommet Andragende om, at denne Regel maa blive forandret saaledes, at der kan meddeles dem kgl. Udnævnelse i deres Embeder. Da man imidlertid vedblivende maa anse en Omordning af Forholdene i de her omhandlede Amtstuedistrikter for ønskelig, har man dog ikke ment at burde stille noget Forslag i denne Retning, hvorimod man har fundet, at Billighed taler for, at der gives de paagældende Embedsmænd Pensionsret efter de almindelige Regler, naar Konstitutionen ikke er midlertidig, som f. Eks. under Embedsledighed, men har Karakteren af en blivende Ansættelse i Embedet, hvilken Regel man da ogsaa har ment at burde udstrække til den med disse Embedsmænd i mange Henseender ligestillede Bestyrer af den midlertidige Oppebørselsstue i Kolding.

Endvidere maa man, naar der som foreslaaet gives Amtstuefuldmægtigene en løvbestemt Adgang til Pension, anse det for nødvendigt, at der ligeledes gives Bestyrerne af Amtstuefilialerne Ret til Pension, hvorpaa de i øvrigt ogsaa, bortset herfra, synes at have et naturligt Krav; og da disse Stillinger som Regel først opnaas i en noget fremrykket Alder, maa man anse det for naturligt, at den pensionsgivende Tjenestetid for disse Bestillingers Vedkommende i Modsætning til, hvad der er foreslaaet med Hensyn til Amtstuefuldmægtigene, ubetinget regnes senest fra Ansættelsesdagen.

Til §§ 8—9.

De i disse to Paragraffer indeholdte Regler ere en Anvendelse af den almindelige Pensionslovs Regler paa de ved Forslaget hjemlede Pensioner, som formentlig vil findes naturlig.

Til § 10.

Naar 1ste Fuldmægtigene ved Amtstuerne som foreslaaet fremtidig lønnes direkte af Statskassen, er det en Selvfølge, at den Del af det Amtsforvalterne bevilgede Kontorhold, som hidtil har været anvendt til Lønning af disse Fuldmægtige, atter inddrages.